

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 59.

Tiende Session.

19de Møde.

Onsdagen den 27de Octbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Fischer (fortsat): Den Bestemmelse, at der efter Bevilling kan gives høiere Rente, har reddet mangen en Landeendomsbestidder fra fuldstændig Udælgelse, thi den har reddet ham fra et forceret Salg af sin Eiendom. Derimod er jeg enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (D. Müller), som udtalte, at det er ubilligt at paalægge Den, der under trykkende Forhold ønsker og seer sig nødsaget til at give en høiere Rente end den almindelige, at skulle løse en Bevilling for at faae Lov dertil, — men hvad følger deraf? Deraf følger, at den største Tjeneste, man kan bevise Landeendomsbestidderne, er at give Rentefoden fri; det er det, hvortil der er Trang. — Er der da Overflødighed af Penge, saa vil Rentefoden dale for Landeendomsbestidderen, saavel som for Andre, og er der Mangel paa Penge, da vil han have det i sin Magt at bøde paa Omstændighedernes Mislighed ved, saalange det er fornødent, at give en høiere Rente, — og udover denne almindelige Verken af Tidsomstændighederne kan man ikke stille Noget, heller ikke Grundeendomsbestidderne. Det kan være et Ønske, som maaskee for et Dødblik kan tiltale Adskillige, at man kunde bringe Tiden tilbage til en bestemt Dato. En æret Rigsdagsmand her ved Siden af (S. Jørgensen) nævnte, at han i den heromhandlede Henseende ønskede at bringe Tiden tilbage til den 5te April 1855. Derfor man skulde høre Ønsket om, til hvilken Tid de Forskjellige saa-

ledes kunde ønske at bringe os tilbage, da er jeg vis paa, at der vilde lyde Stemmer, som ønskede at bringe os tilbage før 1848, saa var man fri for mange Slags Uleiligheder, man nu har. Skulde man f. Ex. høre Consumenternes Mening om, til hvilken Tid man, hvad Prisen paa Fødevarer angaaer, helst maatte bringes tilbage, da kom vi vistnok tilbage til Maren nogle og tyve, da man betalte 9 Mk. for en Tønde Korn, og Alt stod i Forhold dertil, og naar den ærede Rigsdagsmand vil see sine Uttringer igennem, saa vil han finde, at de, der beklage sig over, at de nu maae give langt Mere for Fødemidlerne end dengang, kunne anføre akkurat de samme Grunde mod Landeendomsbestidderne, der tage saa høje Priser for Sæd, Smør, Kjød og Sligt, som han ansførte mod Capitalisterne, der tage høiere Renter, nemlig: At det er Moden, Lyft til Udspreddelse o. s. v., der er Skyld dertil, og at Landeendomsbestidderne, naar de ville arbejde mere og leve nøisommere, kunne levere deres Producter for billigere Priser. — Det lader sig ikke gjøre paa den Maade at gribe ind i Tidens Hjul; Tiden gaaer fremad, uden at man er istand til saaledes at standse den. Det lader sig ikke gjøre ved nogenstømmest Lovbestemmelse at sætte Grundeierne eller Andre ud over de vexlende Conjunctioner; det, som man ved Lovbestemmelser kan gjøre og maa stræbe hen til, er, at indrømme den Frihed, som er nødvendig, for paa den lempeligste Maade at kunne slippe igennem de vexlende Conjunctioner. Derfor derfor den ærede Forslagsstiller vil fremkomme med et Forslag, der skal gavne Landeendomsbestidderne under vanskelige Forhold, da komme han frem med et Lovforslag, der giver Rentefoden fri.